

จงก้าวตามพ่อชี้
เส้นทางพระสัมมา
หยุดอยู่กึ่งกายา
พบโลกุตตรธรรมแท้

มัชฌิมา
พุทธเจ้า
ทุกเมื่อ
หลุดพ้นสังสาร

ตะวันธรรม

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสรู้ธรรมใด

วันศุกร์ที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เมื่อเราสวดมนต์บูชาพระรัตนตรัยกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ต่อจากนี้ไปตั้งใจให้แน่วแน่ มุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพานกัน
ทุก ๆ คนนะ ให้นั่งขัดสมาธิ โดยเอาขาขวาทับขาซ้าย มือขวา
ทับมือซ้าย ให้นิ้วชี้ของมือข้างขวาวจรดนิ้วหัวแม่มือข้างซ้าย วาง
ไว้บนหน้าตักพอสบาย ๆ หลังของเราเบา ๆ พริ้ม ๆ พอ
สบาย ๆ คล้ายกับตอนที่เรากำลังจะหลับ อย่าไปบีบเปลือกตา
อย่ากดลูกนัยน์ตานะ

แล้วก็ทำใจของเราให้เบิกบานให้แจ่มขึ้นให้สะอาด บริสุทธิ์
ผ่องใส ไร้กังวลในทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม ให้ปลด
ปล่อย วาง ทำใจให้ว่าง ๆ คลายความผูกพันจากทุกสิ่ง ไม่ว่า
จะเป็นเรื่องของคนสัตว์สิ่งของ ธุรกิจการงาน บ้านช่อง การ
ศึกษาเล่าเรียน หรือเรื่องอะไรที่นอกเหนือจากนี้ให้คลายความ
ผูกพันทั้งหมด ใจของเราจะได้เกลี้ยง ๆ เหมาะสมที่จะได้เป็น
ภาชนะรองรับพระรัตนตรัยนะ

คราวนี้เราก็อธิบายมาหยุดนิ่ง ๆ นุ่ม ๆ ที่ศูนย์กลางกาย
ฐานที่ ๗ ซึ่งอยู่ในกลางท้อง ในระดับที่เหนือจากสะดือขึ้นมา ๒
นิ้วมือ โดยสมมติว่า เราหยิบเส้นด้ายขึ้นมา ๒ เส้น นำมาซึ่งให้
ดึง จากสะดือทะลุไปด้านหลังเส้นหนึ่ง จากด้านขวาทะลุไปด้าน
ซ้ายอีกเส้นหนึ่ง ให้เส้นด้ายทั้งสองตัดกันเป็นกากบาท จุดตัด
จะเล็กเท่ากับปลายเข็ม เหนือจุดตัดนี้ขึ้นมา ๒ นิ้วมือ เรียกว่า
ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นที่เกิด ที่ดับ ที่หลับ ที่ตื่นของเรา

ฐานที่ ๗ ที่เกิด ที่ดับ ที่หลับ ที่ตื่น

ที่เกิด คือเป็นที่มาเกิดของเรา เวลาที่จะมาเป็นกาย
มนุษย์หยาบ เราก็จะเป็นกายละเอียดมาก่อน กายละเอียดที่มาจาก
ภพภูมิต่าง ๆ ก็จะเข้าทางปากช่องจมูกของบิดา ท่านหญิง
ข้างซ้าย ท่านชายข้างขวา แล้วก็เลื่อนไปอยู่ที่หัวตาตรงที่น้ำตา
ไหล ซึ่งเป็นฐานที่ ๒ แล้วก็เลื่อนมาที่กลางกั๊กศีรษะ ฐานที่ ๓

มาที่เพดานปาก ช่องปากที่อาหารสำคัญ ขั้นตอนที่ ๔ แล้วก็ไปปากช่องคอ เหนือลูกกระเดือก ขั้นตอนที่ ๕ แล้วก็เคลื่อนไปหยุดอยู่กลางท้องระดับเดียวกับสะดือ เรียกว่า ขั้นตอนที่ ๖ แล้วก็จะมีมาหยุดถอยหลังขึ้นมายุ่งที่ฐานที่ ๗ ของบิดา แล้วก็จะมีบังคับคือทำให้บิดามีความรู้สึกคิดถึงมารดาเพื่อจะดึงดูดเข้าหากันเพื่อประกอบธาตุกรรมส่วนหยาบหล่อหุ้มกายละเอียดของเรา

เมื่อประกอบธาตุกรรมภูส่วนระหว่างบิดากับมารดาแล้ว กายละเอียดของเราก็จะเคลื่อนออกจากฐานที่ ๗ ของบิดาไป ๖, ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ ออกทางปากช่องจมูกบิดาเข้าทางปากช่องจมูกของมารดาไปตามฐานต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วก็ไปหยุดอยู่ที่ฐานที่ ๗ ของมารดาตรงที่ธาตุกรรมส่วนหยาบของบิดาที่แบ่งไปผสมกับส่วนหยาบของมารดาแล้วก็ไปอยู่ตรงนั้น

แล้วต่อจากนี้ก็เป็นเรื่องของมารดาที่จะหล่อเลี้ยงกายละเอียดที่หุ้มด้วยธาตุกรรมส่วนหยาบให้เจริญวัยขึ้นมาเป็นก้อนเนื้อเล็ก ๆ กระทั่งเติบโตมาเป็นกายมนุษย์หยาบของเราสู่ครรภ์มารดา ถึงเวลาก็เคลื่อนออกมาสร้างบารมีด้วยกายมนุษย์หยาบ นี่แหละที่เรียกว่า มาเกิด

ที่ดับ เมื่อเป็นตัวเป็นตนเป็นกายมนุษย์หยาบแล้ว เวลาเราจะไปเกิดใหม่หรือตาย ใจเราก็จะอยู่นิ่งที่ฐานที่ ๗ ภาพกรรมนิมิตก็จะมาฉายให้เห็น สรุบบทเรียนชีวิตที่ผ่านมาตั้งแต่เกิดกระทั่งถึงวันสุดท้ายของชีวิตว่า เราทำความดี ความชั่ว หรือไม่ดีไม่ชั่วอะไร

มาบ้าง กระแสอะไรแรงฝังใจมันก็จะมาฉายให้เห็นเป็นภาพยนตร์
ส่วนตัว ซึ่งเราจะเห็นด้วยตัวเอง แต่ไม่ได้เป็นแบบเราชะเง้อ
มองเข้าไปในกลางท้อง จะเห็นเป็นเรื่องเป็นราวเหมือนเราอยู่
ในเหตุการณ์นั้น

ถ้าเป็นภาพที่ดี เพราะเราทำความดีเป็นกุศลกรรม ก็
จะทำให้ใจเบิกบาน คตินิมิตก็จะสว่าง เราก็จะเคลื่อนย้ายจาก
กายมนุษย์หายไปด้วยความปลื้มปิติเบิกบาน ออกไปแบบผู้
มีชัยชนะ เหมือนพระราชที่รบชนะศึก รวบรวมแคว้นที่ชนะ
ได้แล้วออกจากแคว้นแคว้นนั้นด้วยความเบิกบาน แล้วก็เคลื่อน
ย้ายจากฐานที่ ๗ ไป ๖, ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ เป็นกายละเอียดออก
ไปเกิดใหม่ เพราะฉะนั้นที่เกิดที่ดับก็อยู่ที่ฐานที่ ๗

ที่หลับ คือ เวลาเราหลับทุกคืน ใจของเราจะมาอยู่ที่ฐาน
ที่ ๗ ตรงนี้ แล้วกายละเอียดก็ออกไปทำหน้าที่ฝัน จำได้บ้างไม่
ได้บ้างก็มารายงานกายเนื้อตอนตื่น ถ้าหลับแบบมีสติก็จะไม่ฝัน
ถ้าขาดสติก็จะฝันเป็นตุเป็นตะ บางทีก็เป็นเรื่องเป็นราวแล้วแต่
ว่าจะเป็นความฝันประเภทไหน

ที่ตื่น ก็ตื่นตรงนี้

เกิด ดับ หลับ ตื่น เริ่มต้นตรงฐานที่ ๗ ตรงนี้

ฐานที่ ๗ ทางสู่อายตนพระนิพพาน

สำคัญยิ่งไปกว่านั้นฐานที่ ๗ ยังเป็นจุดเริ่มต้นไปสู่อายตนนิพพาน ถ้าไม่ต้องการมาเกิดอีก แต่ต้องเดินตรงข้ามกัน คือ เข้ากลางดิ่งเข้าไปสู่ภายในเรื่อย ๆ โดยมีจุดเริ่มต้นตรงฐานที่ ๗ ที่เดียวกันเลย และเป็นที่ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตอนเป็นบรมโพธิสัตว์ เมื่อครั้งจะตรัสรู้ธรรมบรรลุนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อท่านคลายความผูกพันจากทุกสิ่งทั้งทรัพย์สิน อวัยวะ ชีวิต ไม่อาลัยอาวรณ์ ไม่ผูกพันแล้ว ใจจะมหาหยุดนิ่ง ๆ อยู่ที่ตรงนี้ นิ่งอย่างเดียวไม่เขยื้อนเลย พอถูกส่วนเข้าใจก็จะตกศูนย์วบลงไป เหมือนตกสูญญากาศ วิดลงไปแล้วก็มีดวงธรรมลอยขึ้นมา

อย่างเล็กก็ขนาดดวงดาวในอากาศ เห็นชัดใสแจ่ม เหมือนเราเห็นดวงดาวบนท้องฟ้าในยามราตรี แต่เห็นดวงดาวตอนกลางคืนที่เราลืมตาดูมัน มันไม่ได้มาพร้อมกับความสุขและความบริสุทธิ์ แต่ว่าจุดเล็กใสเหมือนดวงดาวที่เกิดขึ้นด้วยใจหยุดนิ่งนี้มาพร้อมกับความสุขที่ไม่เคยเจอมาก่อน เป็นความบริสุทธิ์ของใจที่เกลี้ยงเกลา จนรู้สึกที่เราบริสุทธิ์ มันจะบังเกิดขึ้นพร้อมกับความพึงพอใจ กายก็สบาย ใจก็สบาย เบิกบาน

อย่างกลางก็ขนาดพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญ อย่างใหญ่ก็ขนาดพระอาทิตย์ยามเที่ยงวัน หรือใหญ่กว่านั้น หรือโตเท่ากับฟองไข่แดงของไก่ประมานนั้น จะใสบริสุทธิ์ประดุจเพชรลูกที่เจียรไนแล้ว ไม่มีตำหนิเลย หรืออย่างน้อยก็ใสเหมือนน้ำแข็งใส ๆ ใสเหมือนกระจกคันฉ่องที่ส่องเงาหน้า ใสเกินใส แล้วก็จะสว่างมากเหมือนดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน หรือยิ่งกว่านั้นใสสว่างแต่ไม่เคืองตา ไม่แสบตา เป็นแสงที่ละมุนใจ มองแล้วมองอีกก็สบาย มีความสุข แล้วใจจะนิ่งอยู่ตรงนั้น ไม่เขยื้อนไปไหนเลย

ใจของพระบรมโพธิสัตว์ก็จะเป็นอย่างนี้ นิ่งอยู่กลางดวงใส ๆ ดวงใสดวงนี้คือจุดเริ่มต้นที่จะไปสู่อายตณนิพพาน ที่จะหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะทั้งหลาย ในเส้นทางสายกลางภายใน

เป็นเส้นทางแห่งความบริสุทธิ์ที่เรียกว่า **วิสุทธิมรรค**

เส้นทางแห่งความหลุดพ้นที่เรียกว่า **วิมุตติมรรค**

เส้นทางของพระอริยเจ้าที่เรียกว่า **อริยมรรค**

ใจของท่านจะหยุดนิ่งอยู่ที่ตรงนี้ นิ่งอย่างเดียวเลย มีความสุข ใจจะอยู่เย็นเป็นสุข นิ่งจนถูกส่วน ดวงนั้นก็จะขยาย

ดวงนี้พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านเรียกว่า **ดวงปฐมมรรค** แปลว่า **จุดเริ่มต้นที่จะไปสู่อายตณนิพพาน** เพราะฉะนั้นมรรคผลนิพพานนี้อยู่ภายในตัวของเราเอง แต่เราไม่รู้ว่า มี เราจึงพูดกันไปเรื่อยเปื่อยว่า พันยุคพันสมัยในการบรรลุ

มรรคผลนิพพาน จริง ๆ แล้วไม่เกี่ยวกับยุคสมัยเลย เพราะมัน อยู่ในตัวของเรา ขึ้นอยู่กับขันธ์หรือขี้เกียจและทำถูกหลักวิชา ไหม

ใจของพระบรมโพธิสัตว์ก็จะนั่งอยู่กลางดวงปฐมมรรค ใน เส้นทางเอกสายเดียว ที่เรียกว่า เอกายนมรรค เป็นเส้นทาง เดียวเท่านั้นที่จะไปสู่อายตณนิพพาน ไม่มีเส้นอื่น ถ้าเป็นดวง ธรรมเขาเรียกว่า **ดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน** เป็นความ บริสุทธิ์เบื้องต้น ที่จะส่งต่อให้เราไปถึงความบริสุทธิ์ถัด ๆ ไป เรื่อย ๆ จนถึงปลายทาง

พระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลายก็จะนั่งอย่างนี้เรื่อยไปเลย แล้ว ก็จะเห็นดวงใส ๆ ในกลางดวงใสของปฐมมรรค ก็จะเข้าถึงอีก ดวงหนึ่ง ซึ่งจะขยายมาจากจุดเล็ก ๆ ตรงกลางดวงปฐมมรรค ออกมาเป็นอีกดวงหนึ่ง อีกมิติหนึ่ง อีกความละเอียดหนึ่ง ที่ เรียกว่า **ดวงศีล** กลมเหมือนกัน แต่ใสสว่างบริสุทธิ์กว่า ความ สุขมากกว่า ความชัดใสสว่างก็มากกว่าเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ก็จะ ไปในทำนองอย่างนี้ ท่านก็หยุดนิ่งต่อไป

ในกลางดวงศีล ก็จะเข้าถึง **ดวงสมาธิ**

หยุดอยู่ในกลางดวงสมาธิ ก็จะเข้าถึง **ดวงปัญญา**

หยุดอยู่ในกลางดวงปัญญา ก็จะเข้าถึง **ดวงวิมุตติ**

หยุดอยู่ในกลางดวงวิมุตติ ก็จะเข้าถึง **ดวงวิมุตติญาณ**

ทัสสนะ

ทั้งหมดนี้ ๖ ดวง (ดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ดวงศีล ดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ) จะซ้อนกันอยู่ภายใน ต่างมิติ ต่างความละเอียด ต่างความบริสุทธิ์ และความสุข จะเข้าถึงได้ด้วยการหยุดนิ่ง ไม่ต้องทำอะไรเลย

ชุดหนึ่งมี ๖ ดวง จะเป็นเครื่องกลั่นใจเราให้บริสุทธิ์เพิ่มขึ้น แล้วก็จะเชื่อมเข้าไปถึงกายละเอียดภายใน ซึ่งเป็นภายใน กายภายในตัวของเรา

กายแรกที่เราเข้าถึง คือ **กายมนุษย์ละเอียด** มีลักษณะเหมือนกับตัวเรา ต่างแต่ว่าเป็นหนุ่มเป็นสาวกว่า อยู่ในวัยเจริญวัยสดใส นั่งสมาธิสงบนิ่งอยู่ภายใน เป็นกายที่มีชีวิตเหมือนตัวเราอย่างนี้ แต่ว่าเป็นชีวิตที่สูงส่งกว่า ละเอียดประณีตกว่า สดใส บริสุทธิ์

เมื่อเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียดเราจะเกิดความรู้แจ้งขึ้นมาว่า แต่เดิมเราเข้าใจว่า มีแต่กายมนุษย์หยาบที่เป็นตัวของเรา แต่พอเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียด เรารู้แล้วว่ามันไม่ใช่อย่างที่เราเคยคิด กายมนุษย์หยาบเป็นประจวบจันทน์เรือนที่อยู่อาศัยของกายมนุษย์ละเอียดอีกชีวิตหนึ่งที่อยู่ภายใน ส่วนกายหยาบข้างนอกเป็นแค่เปลือก เมื่อมาถึงตรงนี้ ความรู้สึกผูกพันในกายหยาบจะลดลงไป คือรู้ว่าเป็นแค่กายอาศัยไว้สำหรับการสร้างบารมีเท่านั้น หรือเอาไว้สำหรับที่จะเดินทางเข้าไปสู่ภายในเท่านั้น ความรู้สึกเราก็จะแตกต่างไปจากเดิม

ใจของเราก็จะสงบนิ่งอยู่ภายในกายมนุษย์ละเอียด พอถูกส่วนก็จะเคลื่อนเข้าไปตรงฐานที่ ๗ ของกายมนุษย์ละเอียด ในทำนองเดียวกัน ก็จะได้เห็นดวงธรรมอีก ๑ ชุด ๖ ดวงดังกล่าว ซ่อนอยู่ภายใน เป็นชั้น ๆ เข้าไป ความสุข ความบริสุทธิ์ก็เพิ่มขึ้น ก็จะเข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ก็จะเข้าถึงกายทิพย์หยาบ

กายทิพย์หยาบ จะมีลักษณะแตกต่างจากกายมนุษย์ละเอียด เป็นกายสำหรับเทวโลก ถ้าจะไปอยู่สวรรค์ก็ต้องกายนี้ กายอื่นอยู่ไม่ได้ กายมนุษย์ละเอียดอยู่ไม่ได้ กายมนุษย์ละเอียดแค่หลุดออกจากกายหยาบ พอไปเกิดใหม่เป็นชาวสวรรค์กายนั้นจะดับไปเกิดใหม่เป็นกายทิพย์ส่งกันต่อ ๆ อย่างนี้ อย่างรวดเร็ว

กายทิพย์จะมีเครื่องประดับเหมือนสังคมของเทวโลก อยู่ในอิริยาบถนั่งสมาธิเหมือนกัน สงบนิ่ง สวยงาม สดใส สว่างไสว กว่ากายมนุษย์ละเอียด และในกลางกายทิพย์หยาบก็จะมีกายละเอียดของกายทิพย์ เขาเรียก **กายทิพย์ละเอียด** เหมือนกายมนุษย์หยาบก็มีกายละเอียดของกายมนุษย์หยาบที่เรียกว่า กายมนุษย์ละเอียด ซ่อนอยู่ภายใน ก็จะเป็นชั้น ๆ อย่างนี้

ในกลางกายทิพย์ละเอียดก็จะเข้าถึง **กายรูปพรหมหยาบ** กายนี้เป็นกายที่เอาไปใช้มีชีวิตอยู่ในพรหมโลก ในรูปภพ กายอื่นอยู่ไม่ได้ ต้องกายนี้ ถ้าได้รูปฌานสมาบัติก็จะมาอยู่พรหมโลกด้วยกายนี้ เป็นกายที่สวยงามยิ่งกว่ากายทิพย์หยาบ-ละเอียด นั่นอีก อยู่ในอิริยาบถนั่งสมาธิ สวยงามทั้งลักษณะ คือ รูป

สมบัติ ทรัพย์สมบัติ คือเครื่องประดับ แล้วก็คุณสมบัติ ดวงปัญญา ความรอบรู้อะไรต่าง ๆ เพิ่มขึ้น คือมีสมบัติเพิ่มขึ้น ทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ และจะมีกายละเอียดของกายรูปพรหมหยาบ คือ **กายรูปพรหมละเอียด** เช่นเดียวกับกายมนุษย์ กายทิพย์

ถ้าใจมาถึงมันจะนิ่งแน่นหนักเข้าไปอีก พอถูกส่วนก็ผ่านดวงธรรมดังกล่าวอีก ๑ ชุด ๖ ดวง ก็จะเข้าไปถึง **กายรูปพรหมหยาบ** กายนี้เป็นกายที่เหมาะสมกับอรูปภพ ซึ่งเป็นที่สุดของภพ ๓ กายอื่นไปอยู่ไม่ได้

อรูปพรหม แปลว่า ไม่ใช่กายรูปพรหม ไม่ใช่แปลว่า พรหมไม่มีรูป เหมือน อมนุษย์ ไม่ได้แปลว่า ไม่มีมนุษย์ แต่แปลว่า ไม่ใช่มนุษย์ อรูปพรหมก็แปลว่า ไม่ใช่กายรูปพรหม และกายอรูปพรหมที่อยู่อรูปภพก็มีกายละเอียด คือ **กายรูปพรหมละเอียด** อีกชั้นหนึ่ง

กายในกายเหล่านี้ จะซ้อน ๆ กันอยู่ภายในที่พระพุทธรเจ้าทรงสอนให้ตามเห็นกายในกาย ก็หมายถึงกายประเภทอย่างนี้แหละที่อยู่ในตัว

เมื่อบรมโพธิสัตว์ทุกพระองค์มาถึงตรงนี้ก็หยุดนิ่งต่อไป ไปถึงกายที่สำคัญ คือ กายธรรม กายนี้อยู่ในภพ ๓ ไม่ได้ เนื่องจากบริสุทธิ์กว่า เป็นกายนอกภพ ๓ คือ กายทั้งกายบริสุทธิ์หมด

เลย เป็นธรรมล้วน ๆ เป็นความบริสุทธิ์ล้วน ๆ ถูกต้องดีงาม
ล้วน ๆ งดงามยิ่งกว่ากายที่ผ่าน ๆ มา เพราะประกอบไปด้วย
ลักษณะมหาบุรุษครบถ้วนทุกประการ มีเกตุดอกบัวตูม คือ
ตั้งแต่กายอรูปรพหลงไปถึงกายมนุษย์หยาบ ยังไม่มีลักษณะ
มหาบุรุษบริบูรณ์ขนาดนี้

กายธรรมนี้จะเรียบง่าย ไม่มีเครื่องประดับ เพราะเลยความ
รู้สึกผูกพันกับทิพยสมบัติแล้ว พ้นไปแล้ว อยู่ครึ่งทางระหว่าง
ความเป็นปุถุชนกับความเป็นพระอริยเจ้า เรียกว่า โคตรภูบุคคล
กายธรรมนี้จึงชื่อว่า **กายธรรมโคตรภู** คือครอบคลุมกายในภพ
๓ ทั้งหมด มีเกตุดอกบัวตูม ลักษณะคล้าย ๆ ดอกบัวสัตตบงกช
ไม่ใหญ่ไม่เล็ก ขนาดกำลังพอดี ๆ ตั้งอยู่บนจอมกระหม่อม บน
พระเศียรที่มีเส้นพระศกหรือเส้นผมขดเวียนเป็นทักษิณาวรรต
ตามเข็มนาฬิกา เรียงรายอย่างเป็นระเบียบ นิ่งขัดสมาธิสงบ
นิ่ง สวยงามมาก มีรัศมีสว่างไสว กายจะใสเกินใส ใสกว่ารัตนะ
ใด ๆ ทั้งในโลกนี้ โลกอื่น และยิ่งกว่าในเทวโลก รัตนะที่มีอยู่
ในเทวโลก พรหม หรืออรูปรพห ในภพทั้ง ๓ ไม่อาจสวยงาม
หรือสูงส่งเสมอเหมือนรัตนะของกายนี้

รัตนะ แปลว่า แก้ว เป็นสิ่งที่น่าสนใจความปลื้มปิติ สุขใจ
พึงพอใจสูงสุด เป็นของใส ๆ แต่รัตนะในที่นี้ คือ พุทธรัตนะ ยิ่ง
กว่านั้นอีก กายของท่านจะใสบริสุทธิ์เกินความใสใด ๆ ในภพ
ทั้ง ๓ มีรัศมีสว่างมากด้วยตัวของตัวเอง อยู่ในที่มีดกสว่าง ที่

แจ้ก็สว่าง สว่างกลบรัศมีของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว
กลบหมด

แล้วยังเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้วด้วยกายธรรมที่เข้าถึงนี้
แหละ เพราะท่านมีธรรมจักขุ มีดวงตาที่เห็นแตกต่างจากดวงตา
ของอรุณพรหม รูปพรหม กายทิพย์หรือมนุษย์ที่อยู่ในภพ ๓
เพราะท่านเห็นได้รอบตัว โดยไม่ต้องเหลียว อยู่ในที่เดียวกัน
แต่เห็นไปทุกทิศทุกทาง เห็นในอดีตก็ได้ ปัจจุบันก็ได้ อนาคต
ก็ได้ ให้อดีตปัจจุบันอนาคตมาอยู่ ณ จุดเดียวกันก็ได้ รอบตัว
เลย ที่เราคงได้ยินคำว่า สมันตจักขุ ปัญญาจักขุ และทิพยจักขุ

ธรรมจักขุนี้ครอบคลุมการเห็นเหล่านั้นทั้งหมด การเห็น
ของท่านนอกจากแตกต่างแล้วยังเป็นการเห็นที่วิเศษจริง ๆ
เพราะทำให้เราเข้าใจเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิต ทำให้เกิด
การเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ เพราะเรามองเห็นชีวิตที่ผ่านมาที่เรา
ลืมไปแล้วได้ และก็เรื่องราวที่เราประกอบเหตุปัจจุบันจะเป็นผล
ในอนาคตได้ และก็รู้เรื่องราวเกี่ยวกับฉากหลังพญามาร กิเลส
อาสวะ อะไรต่าง ๆ เหล่านั้นได้

ธรรมจักขุนี้เป็นการเห็นที่วิเศษ ที่แจ่มแจ้ง เหมือนดังของ
ที่อยู่ในที่มืดที่เราก็ไม่รู้ว่าเป็นอะไรมาสู่กลางแจ้ง ให้โดนแสง คือ
เห็นได้ชัดเจนแจ่มแจ้งทางตลอด แตกต่างจากการเห็นที่ผ่าน ๆ
มาดังกล่าวแล้ว จึงมีอยู่คำหนึ่งที่เขาใช้แล้วเราก็ค้นเคย คือ คำ
ว่า **วิปัสสนา**

วิ แปลว่า วิเศษ แจ่ม ต่าง
ปัสสนา แปลว่า การเห็น

การเห็นที่วิเศษ แจ่มแจ้ง แตกต่าง รวมแล้วเรียกว่า **วิปัสสนา** จะเริ่มต้นเมื่อเข้าถึงกายธรรมนี้เป็นเบื้องต้นนี้แหละ เข้าถึงกายธรรมโคตรภูที่มีจักขุ ญาณ ปัญญา วิชชา แสงสว่าง อย่างที่เรา สวดในธรรมจักร **จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติฯ**

เพราะฉะนั้น จึงเป็นผู้ตื่นจากความฝัน ประดุจโลกมายา ของชีวิตในสังสารวัฏ และก็ตื่นตัวด้วย คือ มีชีวิตชีวา เบิกบาน มีความสุขด้วยตัวของตัวเอง เป็นอิสรภาพ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่มาก มีความสุข เบิกบาน แม้จะอยู่ในภูเขา ในถ้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง ลอมฟาง เรือนว่าง โคนไม้ ที่แจ้งไปตามลำพัง ก็มีความสุข นี่คือกายธรรมโคตรภู เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว และก็เป็นตัวพระรัตนตรัยด้วย

กายธรรมนี้คือ **พุทธรัตนะ** พุทธรัตนะจะตั้งอยู่ได้ก็ต้องมี **ธรรมรัตนะ** ทรงรักษาเอาไว้ แล้วก็ยังคงแห่งความรู้ คลังแห่งปริยัติจึงเรียกว่า **ธรรมรัตนะ** ความรู้จะออกมาจากตรงนี้จะป็นดวงใส ๆ กลมรอบตัวอยู่ในกลางพุทธรัตนะ

ในกลางกายธรรมโคตรภูก็จะมีกายละเอียดเหมือนกายที่ผ่าน ๆ มา เขาเรียกว่า **กายธรรมโคตรภูละเอียด** เป็นประดุจ

สังฆรัตนะ ที่รักษาอยู่ เพราะว่าอยู่ตรงกลางธรรมรัตนะ คือเข้ากลางดวงธรรมรัตนะจะเห็นสังฆรัตนะ เป็นกายละเอียดของธรรมกายโคตรภูจะรักษาธรรมรัตนะเอาไว้ เหมือนพระสงฆ์ทรงจำคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า รักษาพระธรรมเอาไว้ แล้วพระธรรมก็เป็นตัวแทนเป็นความรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ แยกออกจากกันไม่ได้ แม้มีชื่อเรียกแตกต่างกัน ทำกันคนละภารกิจ แต่จะรวมประชุมเป็นหนึ่งเดียว เหมือนเพชรที่มีทั้งสี ทั้งแวว ทั้งความใส สีของเพชร แววของเพชร ความใสของเพชร รวมประชุมอยู่ในเพชรเม็ดเดียวกัน แยกออกจากกันไม่ได้ พระรัตนตรัยก็เป็นอย่างนี้

พระบรมโพธิสัตว์ก็จะเข้าถึงกายธรรมอย่างนี้ แล้วก็จะถอดออกเป็นชั้น ๆ เข้าไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเข้าถึงความเป็นพระอริยเจ้า ตั้งแต่ความเป็นพระโสดาบัน ความเป็นพระสกิทาคามี ความเป็นพระอนาคามี ความเป็นพระอรหันต์ ซึ่งจะมีลักษณะเหมือนกัน ต่างแต่นาน

กายธรรมพระโสดาบัน หน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา

กายธรรมพระสกิทาคามี หน้าตัก ๑๐ วา สูง ๑๐ วา

กายธรรมพระอนาคามี หน้าตัก ๑๕ วา สูง ๑๕ วา

กายธรรมพระอรหันต์ตผล หน้าตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา

ทั้งหมดมีหยาบ มีละเอียด กายกรรมส่วนหยาบก็เรียกว่า มรรค เช่น โสดาปัตติมรรค ถ้ากายกรรมส่วนละเอียดก็เป็นผล ที่เรียกว่า โสดาปัตติผล เพราะฉะนั้นมรรคผลนิพพานอยู่ในตัว ของเรานี้แหละ

พระบรมโพธิสัตว์ได้บรรลุอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยการหยุดนิ่งอย่างเดียว ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ตรงนี้ เมื่อบรรลุแล้วท่านก็นำมา ถ่ายทอดให้กับมนุษย์และเทวดาผู้มีบุญทั้งหลายที่ทำตามพระ องค์ เพราะพระองค์เห็นว่า มนุษย์ เทวดา สรรพสัตว์ทั้งหลาย ก็มีเช่นเดียวกับพระองค์ แต่ไม่รู้ว่ามีตัวเองมี และไม่มีความรู้ว่า ตัวเองยังไม่มีรู้เลย เนื่องจากถูกอวิชชาบดบังเอาไว้ เพราะฉะนั้น ท่านจึงถ่ายทอดสั่งสอน ตั้งแต่บรรลุอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ เรื่อยมาเลย ๔๕ พรรษา จนกระทั่งดับขันธปรินิพพานเป็นคำ สอนแบบเดียวกันทุกพระองค์นับอสงไขยพระองค์ไม่ถ้วน ก็จะ สอนอย่างนี้

เพราะฉะนั้น ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ จึงมีความสำคัญมาก ที่ถูกทุกคนต้องทำความรู้จักแล้วก็เอาใจใส่ เอาใจของเรามาใส่ ตรงนี้ มาหยุดมานิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เพื่อที่เราจะได้ เดินตามรอยพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านบรรลุมรรคผลนิพพาน อย่างไร เราก็จะบรรลุมรรคผลนิพพานอย่างนั้น

พระคุณของหลวงปู่ฯ

ความรู้ี้คือคำสอนพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถูกบันทึกไว้ในพระไตรปิฎก แต่ว่ายากต่อการนำมาปฏิบัติ จนกระทั่งมีการบังเกิดขึ้นของพระเดชพระคุณหลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) พระผู้ปราบมาร ที่เมื่อ ๙๐ กว่าปีที่แล้ว ท่านสละชีวิตในกลางพรรษา ๑๒ ที่โบสถ์ วัดโบสถ์บน บางคูเวียง ดังที่เราได้ทราบประวัติมาแล้ว ท่านได้สละชีวิต ทั้งทรัพย์ อวัยวะ ชีวิต เช่นเดียวกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ แล้วในที่สุดก็ได้บรรลุธรรมตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นพยานแห่งการตรัสรู้ธรรม ยืนยันว่าที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมและสั่งสอนมานั้นถูกต้อง เป็นจริง และดีงาม เข้าถึงได้จริงในยุคนี้ ไม่พ้นกาลสมัย

เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านได้บรรลุธรรมแล้ว ท่านก็ไม่หลงแหวนความรู้ี้ได้นำมาถ่ายทอดแล้วก็สรุปบทเรียนมาเป็นวิธีการ ในการที่จะบรรลุมรรคผลนิพพานตามรอยพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นว่าทำเพียงประการเดียวคือ หยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ตรงนี้ หยุดนี้แหละจะเป็นตัวสำเร็จ เมื่อใจอยู่ในตำแหน่งแห่งความสำเร็จ ใจก็จะเป็นธาตุสำเร็จ ให้เราได้บรรลุมรรคผลนิพพานอย่างนี้

เพราะฉะนั้น เวลาที่เหลืออยู่ ให้ลูกทุกคนนึกถึงพระเดช
พระคุณหลวงปู่ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ อย่างเบา ๆ สบาย ๆ
ให้ใจใส ๆ นึกถึงพระเดชพระคุณหลวงปู่ เป็นอารมณ์ทั้งวัน
เลย ให้นึกถึงท่านด้วยความเลื่อมใส ระลึคนึกถึงพระคุณท่าน
ที่สอนวิธีการให้เราเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว ถึงที่พึ่งที่ระลึก
ภายใน อย่าให้เพลินไปคิดเรื่องอื่น ประคองใจกันไปอย่างนั้นะ

พระเทพญาณมหามุนี

